

Text ke dvanáctému setkání

K třetí neděli adventní

„Radujte se! Pán je blízko!“

(z knihy Malý mnich a jeho začátky od Harryho Farra)

Ve druhém čtení třetí adventní neděle uslyšíme svatého Pavla, který nám říká: „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“ Tento týden se zamyslíme nad silou modlitby, pomůžeme si k tomu kapitolou z Malého mnicha.

XVII. Kapitola – Modli se jak můžeš

Zima stále ještě pevně svírala Maloo a vrkání hrdličky zatím po kraji slyšet nebylo. Malý mnich stál uprostřed polí a zkoumal zamrzlou půdu, která se brzy otevře pro jarní setbu. Mluvil přitom s jedním sedlákem, který si dělal starosti kvůli pozemkům, které loni nestihl osít. Malý mnich se místo toho snažil obrátit jeho pozornost k bohaté úrodě, kterou sklídl z pozemků, které osít stihl.

K rozmlouvající dvojici přišel tiskař a požádal malého mnicha, zda by se ho mohl na něco zeptat. Sedlák je proto nechal o samotě a odešel prozkoumat jinou část svého hospodářství. Malý mnich si povšiml, že po cestě stále potřásá hlavou v lítosti nad tím, že minule neosel všechny pozemky.

„Vy jste ten malý mnich, který ví všechno o modlitbě?“ otázal se tiskař.

Malý mnich se obrátil a spatřil velice vážného muže, jak si ho prohlíží od hlavy zahalené do kápě až k nohám obutým do sandálů. „Ano, jsem malý mnich, ale o modlitbě toho vím jen velice málo, skoro nic. Toho, co o ní nevím, je nezměrně víc než toho, co o ní vím. Vždy, když člověk odhalí jedno z jejích tajemství, zplodí Otec modlitby nějaké další.“

„Jak se mám modlit?“ zeptal se ho onen muž. „Existuje tak mnoho různých metod a plánů, že nejsem s to se všech držet.“

„Můžu vám jen prozradit, co nás naučil jeden mistr modlitby,“ odvětil mu malý mnich. „Modlete se tak, jak můžete, ne tak, jak nemůžete. Vycházejte z toho, co už znáte. To je způsob víc než dostatečný pro to, aby vás dovedl až do Božího království.“

„Mám ještě jednu otázku,“ pokračoval tiskař. „Proč se při modlitbě cítím tak opuštěný a osamocený? Někdy se mi zdá, jako bych byl na světě jediný, kdo se modlí, i když dobře vím, že to není pravda. Moje osamocená modlitba mi připadá jako nepatrná a matně svítící hvězda v galaxii, jíž probleskují planety, měsíce a slunce. Skutečně Bůh naslouchá mé osamocené modlitbě? Neztratí se tahle modlitbička někde po cestě ze země do nebes?“

„Žádná modlitba není nikdy osamocená,“ odpověděl malý mnich. „Každá je spojena se všemi dalšími modlitbami, které kdy kterýkoli věřící pronesl v jakémkoli dějinném období. Vaše modlitba je dalším, a to důležitým článkem, jednoho nesmírného modlitebního řetězu, který spojuje nebe a zemi, čas a věčnost, církev a jejího Pána v jednom společenství svatých.“

„Takhle jsem o tom nikdy nepřemýšlel,“ připustil tiskař.

„Vaše modlitba je částí bežešvého roucha, látky utkané ze všech modliteb Božího lidu, ze zbožnosti a víry všeobecné církve. Každá modlitba existuje jako součást rodiny modliteb. Modlil se Noe. Modlil se Abrahám i Josef. Modlili se proroci, také král David. Modlil se Ježíš a také jeho učedníci. Pavel, Augustin i mučedníci – ti všichni se modlili a modlíte se také vy. Vaší modlitbě naslouchají mračna svědků tak velká, že je nikdo nemůže spočítat.“

„Naše modlitby tedy žijí?“ zajímal se tiskař.

„Ale jistě, a velmi intenzivně,“ odpověděl malý mnich. „Největší mistři modlitby učí, že skutečné modlitby trvají navždy. Nikdy neumírají. Přežívají ty, kdo je vyslovili, celé pokolení, svůj věk, přežívají celý svět. Každá modlitba v sobě nese zárodek věčnosti.“

„Apoštol Jan v osmé kapitole svého Zjevení popisuje úchvatný výjev, při němž anděl mísí kadidlo s modlitbami všech svatých a toto kadidlo společně s modlitbami stoupá až před Pána.“

„Mnozí křesťané se domnívají, že křesťanství začalo tehdy, když ho oni přijali,“ pokračoval malý mnich. „Křesťanství má ale za sebou dva tisíce let. Když se člověk znovu narodí, narodí se do církve, mezi věřící, do těla Kristova. Když jste se obrátil, obrátil jste se ke Kristu, který je Pánem církve. Vaše modlitby jsou tedy předkládány jako součást celé modlící se církve, která se modlí a slaví liturgii už dva tisíce let. Modlitba církve je jako obrovská duchovní tapiserie, v níž naše modlitby tvoří důležité vlákno celého obrazu.“

Tiskař odešel v pokoji. A jak ubíhaly dny a měsíce, zaplavila postupně jeho život řeka modlitby vyvěrající přímo z nebeského Jeruzaléma. Lidé si začali vyprávět o tom, jak se tiskař modlí. Ti, kdo ho při modlitbě zaslechli, říkali ostatním, že když se modlí on, svatí se v hrobech otáčejí, aby lépe slyšeli – tak skutečné byly modlitby toho muže.

„Našel v sobě vnitřního mnicha,“ zhodnotil to malý mnich.

OTÁZKY K TEXTU:

Jak to mám s modlitbou? Věřím v její sílu? Nebo je to pro mě jen duchovní vata s přesahem typu: co kdyby to náhodou fungovalo.

Přemýšlím někdy, kolik lidí se každý okamžik modlí? A kolik lidí se modlilo v dávné i méně dávné historii? Možná se někdo z nich modlil právě za mě?

ÚKOL K TEXTU:

Pojďme se pomodlit růženec (na koho je celý růženec dlouhý, stačí jeden desátek), každý už jsme to dělali alespoň stokrát, ale tentokrát to udělejme trošku jinak. Růženec je jedna z nejrozšířenějších modliteb, v každém okamžiku se ho na celém světě modlí miliony lidí – teď, teď, teď a teď taky – a je úplně jedno, jestli jsi úkoly otevřel(a) ve středu, v pátek nebo v sobotu večer. Nebudeme se tedy modlit růženec sami – osamoceně – ale vědomě se přidáme k řece růžencové modlitby, která právě teď, v každém okamžiku, stoupá ze země k nebi. Modleme se s vědomím, že moje modlitba je součástí celé této řeky.